

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
XI Всеукраїнської науково-практичної конференції

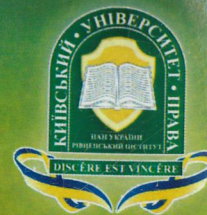
**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОТВОРЕННЯ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ»**

У збірнику висвітлено результати досліджень, які були апробовані на XI Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні».

Для науково-педагогічних працівників, аспірантів та студентів.

м. Рівне, вул. Короленка 5
Довідки за телефонами: (0362) 620-462, 620-448, 620-589
e-mail: rivne@kul.kiev.ua, rilaw@ukr.net
www.rivne.kul.kiev.ua
<https://www.facebook.com/institutprava/>

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРАВА
РІВНЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
XI Всеукраїнської науково-практичної конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОТВОРЕННЯ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ»**

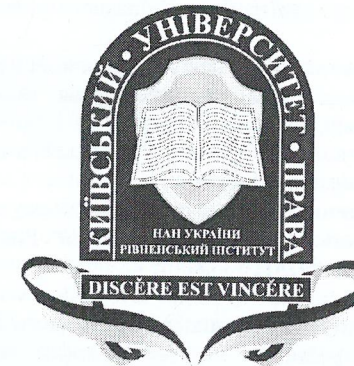
20 квітня 2021 р.

Збірник матеріалів XI Всеукраїнської науково-практичної конференції

2021

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПРАВА НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ІНСТИТУТ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
XI Всеукраїнської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми правотворення в
сучасній Україні»

20 квітня 2021 р.

м. Рівне

Редакційна колегія

Бошицький Юрій Ладиславович, ректор Київського університету права НАН України, кандидат юридичних наук, професор, заслужений юрист України;

Хорватова Оксана Олегівна, кандидат юридичних наук, доцент, проректор з навчально-методичної та наукової роботи Київського університету права НАН України;

Перелигіна Раїса Володимирівна, кандидат юридичних наук, завідувач відділу аспірантури, доцент кафедри кримінального права та процесу Київського університету права НАН України;

Якимчук Володимир Леонович, директор Рівненського інституту Київського університету права НАН України;

Матвійчук Олена Вікторівна, кандидат економічних наук, завідувач та доцент кафедри загальнотеоретичних правових дисциплін Рівненського інституту Київського університету права НАН України;

Якимчук Оксана Олександрівна, кандидат історичних наук, доцент, завідувач кафедри спеціальних юридичних дисциплін Рівненського інституту Київського університету права НАН України;

Сіончук Оксана Пилипівна, завідувач бібліотеки Рівненського інституту Київського університету права НАН України.

*Рекомендовано до друку Вченою радою КУП НАН України
(протокол від 12.05.2021р. №1)*

А 43 Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні: матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Рівне, Рівненський інститут КУП НАНУ, 20 квітня 2021 р.). Львів : «ГАЛИЧ-ПРЕС», 2021. 324 с.

ISBN 978-617-7617-69-2

У збірнику висвітлено результати досліджень, які були апробовані на XI Всеукраїнській науково-практичній конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні».

Для науково-педагогічних працівників, аспірантів та студентів.

Опубліковані матеріали відображають точку зору авторів, яка не завжди збігається з думкою редакційної колегії.

Відповідальність за зміст та точність цитувань несуть автори.

Текст друкується в авторській редакції.

© РІ КУП НАНУ, 2021

© Вид-во «ГАЛИЧ-ПРЕС», 2021

ISBN 978-617-7617-69-2

Шановні учасники та гості конференції!

Щиро радий вітати Вас з початком роботи XI Всеукраїнської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні», яка є логічним продовженням попередніх наукових форумів. Ініціатива, започаткована мною 11 років тому, щовесни підтримується в Рівненському інституті Київського університету права НАН України і стала традицією.

Цьогоріч, в умовах заборони проведення масових публічних заходів та карантинних обмежень, ми опановуємо нові форми наукового спілкування, відтак наші традиційні зустрічі трансформувались у формат online дистанційного спілкування.

Вдячний всім учасникам конференції, які відгукнулися на запрошення взяти участь у цьому заході, підготували тези своїх наукових доробків та приєдналися до online спілкування. Надіслані матеріали охоплюють широке коло актуальних питань теорії та історії держави і права, конституційного та муніципального права, цивілістики, проблематики адміністративного та фінансового, кримінального і криміналістичного спрямування.

Приємно, що серед учасників конференції є не лише науково-педагогічні працівники, але і юристи-практики з значним стажем роботи в юриспруденції. Досвід цих фахівців щодо практичного застосування законодавства дає змогу виокремити недоліки окремих нормативних актів і запропонувати власне бачення щодо удосконалення нормативно-правових актів України.

Привертає увагу активна участь у конференції студентів Рівненського інституту КУП НАН України, які розуміють, що якісне опанування майбутньої професії – це не лише отримання знань в аудиторіях, але і «живе» спілкування з фахівцями, які мають досвід практичного застосування законодавства, можуть підготувати майбутніх правників до труднощів під час перших кроків у самостійному професійному житті.

Звичайно, за один день неможливо опрацювати всі проблеми правотворення в сучасній Україні та віднайти слушні пропозиції щодо усунення недоліків та вдосконалення законодавства, але сподіваюся, що якомога більше питань будуть обговорені на заході.

Впевнений, що обмін досвідом, досягненнями та знаннями, а також фахові дискусії сприятимуть поглибленню розуміння проблем правотворення в сучасній Україні, напрацюванню шляхів можливого їх вирішення.

Бажаю учасникам конференції плідної роботи та конструктивних діалогів.

Ректор КУП НАНУ, професор
заслужений юрист України

Ю. Л. Бошицький

Цього року ми знову раді щиро вітати вас на нашій XI Всеукраїнській науково-практичній конференції «Актуальні проблеми правотворення в сучасній Україні». Те, що ми вкотре зустрілись, зумовлено, головним чином, глибокою зацікавленістю представників багатьох навчальних закладів, які готують фахівців в галузі юриспруденції, актуальними проблемами сучасного правотворення та правозастосування.

Ми вдячні всім, хто відгукнувся на запрошення та надіслав свої тези. Приємно зазначити, що серед учасників цьогоорічної конференції науковці, практики, аспіранти та студенти вишів Києва, Луцька, Рівне, Острога а також Чеської Республіки.

Традиційно проводячи цей захід, Рівненський інститут виходить із того, що виховання у майбутніх фахівців самостійності, творчого мислення та відповідальності є основним завданням закладів вищої освіти України та світу. Важливою передумовою вдосконалення цих якостей була і залишається наукова діяльність. Зрозуміло, що сучасна юридична наука не в змозі розвиватися без обміну досвідом між різними науковими школами та пошуку можливостей для апробації і впровадження результатів досліджень.

Мета конференції – надання науковцям різних вузів України можливості поспілкуватися щодо актуальних проблем правотворення, обмінятися ідеями і обговорити наукові проблеми, оволодіти практичними навичками у сфері наукової діяльності, зрештою, зав'язати або зміцнити дружні стосунки з учасниками з інших навчальних закладів.

У цьому 2021 році ми також розраховуємо на позитивний та масштабний резонанс і впевнені, що запропоновані вашій увазі наукові доповіді знову стануть джерелом цікавої інформації, підґрунтям для жвавих обговорень і впровадження нових проєктів. Нерідко зауважується, що правотворення перебуває в нелегкому становищі з огляду на виклики сьогодення. Наші попередні конференції та співпраця з вами, з одного боку, це підтвердили, проте, з іншого, засвідчили, що правова наука має потенціал і потребує подальшої підтримки та розвитку.

Бажаємо всім учасникам цікавих дискусій, нових відкриттів та успіху конференції!

Директор Рівненського інституту
КУП НАН України

В.Л.Якимчук

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Денисюк Петро Дмитрович

Деякі питання судового розгляду кримінального провадження на підставі угоди про визнання винуватості

Igor Kopotun, Mykola Rudyk

The compliance of the exemption from criminal liability for corruption crimes with the basic principles of criminal law

Матвійчук Андрій Васильович

Поняття «обов'язку» у філософсько-правовому контексті

Полюхович Олег Іванович

Проблеми допустимості доказів, отриманих під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій через призму розсекречення документів НСРД та відкриття їх іншій стороні

Розізнана Інна Вікторівна

Практика застосування статті 1212 Цивільного кодексу України (набуття або збереження майна без достатньої правової підстави) (кондикційні зобов'язання) господарськими судами. Новели у правозастосуванні

Матвійчук Олена Вікторівна

Гармонізація та уніфікація податкової політики у межах Європейського союзу

Якимчук Оксана Олександрівна

Забезпечення права учасників цивільної справи брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду

СЕКЦІЯ 1

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Гон Максим Мойсейович

Євреї Дубно в горнилі випробувань 1918–1919 років

Прищепа Олена Петрівна

Культурні зміни в житті містян Правобережної України крізь призму узаконень Російської імперії

Клинова-Дацюк Галина Дмитрівна

Історико-правові студії в Українському вільному університеті в Німеччині Ді-Пі періоду (1945-1952 pp.)

Шахрайчук Андрій Миколайович	243
Автоматизовані дактилоскопічні ідентифікаційні системи та сліди із деформованою структурою папілярного узору	
Мельник Тетяна Борисівна	247
Значення судової балістики при розслідуванні кримінальних правопорушень	
Семененко Олена Миколаївна	250
Генезис форм закінчення досудового розслідування	
СЕКЦІЯ 6	
ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО	
ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО	
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО	
ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО	
ТРУДОВЕ ПРАВО	
ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
Берташ Борис Миколайович	256
Законодавчо-нормативне забезпечення інноваційно-інвестиційних заходів у природокористуванні та охороні довкілля	
Блащук Тетяна Володимирівна	260
Продовження щорічної відпустки у разі тимчасової непрацездатності працівника	
Головко Оксана Вікторівна, Верцеха Олександр Мефодійович	263
Нормативно-правове регулювання науково-дослідної діяльності Національного природного парку «Дермансько-Острозький»	
Дума Володимир Васильович	266
Практичні аспекти розвитку страхування в Україні: освітня складова	
Козак Світлана Володимирівна	269
Форми та методи діяльності громадських об'єднань в Україні	
Павлова Надія Вікторівна, Верцеха Олександр Мефодійович, Кальчук Галина Володимирівна, Столяр Наталія Володимирівна	272
Нормативно-правове регулювання туристично-рекреаційної діяльності національного природного парку «Дермансько-Острозький»	
Дмитрук Василь Борисович	276
Проблемні аспекти рекреаційної діяльності в сфері сільського зеленого туризму	
Повзун Світлана Леонідівна	281
Перспективи розвитку соціального підприємництва в Україні	
Ковальова Катерина Юріївна	285
Проблеми формування заробітної плати в Україні	

СЕКЦІЯ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС

ФІНАНСОВЕ ПРАВО

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

СУДОУСТРІЙ

ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

НОТАРІАТ

Біленчук Петро Дмитрович, Малій Микола Іванович	289
Конвергенція сонячного суспільства знань: глобальна освітня світоглядно-філософська, соціально-правова, інноваційно-комунікаційна електронна інженерія нового тисячоліття	
Ісасва Наталія Карлівна	291
Деякі питання вдосконалення правового регулювання податку на додану вартість в Україні	
Кисіль Людмила Євгенівна	294
Законодавство України про адміністративні правопорушення: проблеми реформування	
Сіончук Олександр Володимирович	298
Аранжування та обробка музичного твору як об'єкт авторського права	
Довгалець Павло Святославович	302
Особливості застосування правил ділової мети у податкових правовідносинах	
Кудерська Ірина Олександрівна	304
Адміністративно-правове забезпечення охорони нематеріальної культурної спадщини в Україні та його механізм	
Шокрута Валентина Артемівна	307
Актуальні питання підвищення ефективності податкового контролю та запобігання податкових злочинів в Україні	
Холоденко Андрій Олексійович	311
Судова реформа в умовах безкарності та деформації професійної правосвідомості суддів	
Столярчук Катерина Миколаївна	315
Регуляторна складова митної політики в інтеграційних умовах вибору	
Йонтко Анастасія Русланівна	318
Інститут адміністративного нагляду в законодавстві	
Малюх Андрій Дмитрович	321
Особливості укладання кредитних договорів	

**ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО
ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО
ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО
ТРУДОВЕ ПРАВО
ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ**

УДК 349.6 : 504

Берташ Борис Миколайович,
кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту
Рівненського державного гуманітарного університету

**Законодавчо-нормативне забезпечення інноваційно-інвестиційних
заходів у природокористуванні та охороні довкілля**

Всі складові довкілля зазнають антропогенного навантаження, що супроводжується збільшенням обсягів викидів в атмосферу та скидів у поверхневі водні об'єкти зворотних вод підприємств, накопиченням відходів усіх класів небезпеки та невеликим відсотком їх переробки.

Просторове поширення забруднення, викликане концентрацією промислового потенціалу, а також локальні екологічні проблеми, розв'язання яких потребує посиленої уваги з боку місцевих органів влади та залучення значних фінансових ресурсів, вкрай нерівномірне і недостатнє, що свідчить про актуальність проблеми.

Аналіз досліджень вирішення проблеми показує, що базовими елементами економічного механізму природокористування та природоохоронної діяльності, який впроваджено в Україні, є:

- екологічний податок;
- грошові стягнення за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону довкілля в результаті господарської та іншої діяльності;
- система фінансування природоохоронних заходів за рахунок коштів природоохоронних фондів різних рівнів (державного, обласного, місцевих);
- система рентної плати за спеціальне використання природних ресурсів (водних, земельних, лісових, мінеральних, біологічних тощо).

Екологічний податок та рентна плата за спеціальне використання природних ресурсів є обов'язковим податковим збором.

Але, на відміну від рентної плати за спецкористування природними ресурсами, яка переважно зараховується до загальних бюджетів і використовується на загальні потреби суспільства, частина коштів екоподатку акумулюється на спеціальних рахунках. Ці кошти і складають найвагомішу частину фондів охорони навколишнього природного середовища, які були створені з метою концентрації коштів для цільового фінансування природоохоронних та ресурсозберігаючих заходів (ст. 47 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища») [9].

Розподіл зазначених платежів між бюджетами на сьогодні регламентується Бюджетним кодексом [1] згідно таблиці 1.

Таблиця 1

Розподіл надходжень грошових коштів до Державного, обласного та місцевих фондів охорони навколишнього природного середовища згідно з Бюджетним кодексом України (у відсотках)

Рік	Екологічний податок			Грошові стягнення за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища в результаті господарської та іншої діяльності		
	Природоохоронні фонди / бюджети					
	Державний	обласний	місцеві	Державний	обласний	місцеві
2015	20*	55*	25*	30	20	50
2016	20*	55	25	30	20	50
2017	20*	55	25	30	20	50
2018	45*	30	25	30	20	50
2019	45* та 100 за CO ₂	30	25	30	20	50
2020	45* та 100 за CO ₂	30	25	30	20	50
2021	45* та 100 за CO ₂	30	25	30	20	50

* - згідно з Бюджетним Кодексом в 2015 р. екологічний податок зараховувався до загальних фондів відповідних бюджетів [1], в 2016 р. Законом України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо цільового спрямування екологічного податку» від 24.12.2015 р. №918-VIII відновлено цільове спрямування екологічного податку до обласних та місцевих природоохоронних фондів [8], спрямування до загального фонду державного бюджету екологічного податку залишилося.

Природоохоронні фонди створені на державному, обласному та місцевому рівнях та мають утворюватися за рахунок екологічного податку, грошових стягнень за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища в результаті господарської та іншої діяльності, а також цільових та інших добровільних внесків підприємств, установ, організацій та громадян (з 2015 року частина екологічного податку, яка спрямовується до державного бюджету, надходить до загального фонду, до державного природоохоронного фонду надходять лише грошові стягнення за шкоду, заподіяну порушенням законодавства про охорону навколишнього природного середовища в результаті господарської та іншої діяльності).

Важливою складовою еколого-економічного механізму є рентна плата за використання природних ресурсів.

У зв'язку з введенням в дію в 2011 р. Податкового Кодексу статтею 3 Закону України «Про охорону навколишнього природного середовища» було чітко визначено, що встановлення екологічного податку, рентної плати за спеціальне використання води, рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів, рентної плати за користування надрами є одним з основних принципів охорони навколишнього природного середовища [5, 9].

Мета запровадженої системи платного природокористування полягає у встановленні економічних відносин у сфері використання природних ресурсів, стимулюванні раціонального і комплексного їх використання та зменшенні ресурсоемності виробництва.

Платність спецвикористання природних ресурсів визначено відповідними законодавчими актами („Про плату за землю”, „Про радіочастотний ресурс Ук-раїни”, Водним, Лісовим Кодексами, Кодексом України про надра), ставки податку та їх сплата визначені Податковим кодексом України [2-5, 10].

Після введення Податкового кодексу відбувся перерозподіл надходжень від рентної плати за спецвикористання природних ресурсів, а саме – збільшення надходжень до місцевих бюджетів, до яких стало надходити більше 85% цих коштів (замість 73%, що надходили до 2011 року).

Законами України «Про Державний бюджет України» кошти від цих платежів є джерелом поповнення доходної частини державного та місцевих бюджетів та використовуються в основному на загальні потреби суспільства.

Екологічне законодавство України розвивається в напрямку забезпечення відповідального ставлення до природних ресурсів з метою збереження їх у майбутньому, створення передумов для їх відтворення,

забезпечення екологічної життєдіяльності людини. Це – невід’ємні ланки економічного та соціального розвитку нашої країни. Користувачі природних ресурсів шляхом дотримання екологічного права та сплати платежів за спеціальне використання природних ресурсів реалізують свою моральну та цивільну відповідальність перед нащадками за збереження природних ресурсів у належному стані.

Незважаючи на незадовільний фінансовий стан екологічного регулювання в Україні та постійну нестачу державних інвестицій на фінансування природоохоронних заходів, фонди охорони навколишнього природного середовища завжди залишалися постійним джерелом бюджетного фінансування природоохоронної галузі.

Природоохоронні фонди є цільовими фондами, і використання їх коштів чітко визначено постановою Кабінету Міністрів України від 17 вересня 1996 року №1147 «Про затвердження Переліку видів діяльності, що належать до природоохоронних заходів» (зі змінами). Згідно з цим переліком є 10 основних напрямків, на які використовуються кошти зазначених фондів [7].

З метою фінансування з державного бюджету природоохоронних заходів в 2015 році був прийнятий новий Порядок планування та фінансування природоохоронних заходів, затверджений наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 12 червня 2015 р. №194 та зареєстрований у Мінюсті України 18 серпня 2015 р. за №994/27439 [6]. Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» передбачено створення фондів охорони навколишнього природного середовища на різних рівнях: державному, обласному та місцевому [9]. На місцевому рівні такі природоохоронні фонди формуються у складі бюджету кожної окремої сільської, селищної, міської ради (об’єднаних територіальних громад (надалі – ОТГ)), що є виконанням вимог чинного Бюджетного Кодексу України [1].

У вирішенні проблеми більш ефективного використання коштів місцевих природоохоронних фондів є сподівання на процес децентралізації, в результаті якої, наприклад, в Рівненській області утворено 65 об’єднаних територіальних громад. Адже акумулювання коштів рад, об’єднаних в єдиному бюджеті ОТГ, дасть можливість не розпорошувати їх на другорядні заходи, а використовувати на більш вагомій та актуальній роботі, які потребують значних сум та мають помітний екологічний ефект.

Джерела та література:

1. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 року №2456-VI. Відом. Верх. Ради України. 2010. №50-51. Ст. 572.

2. Водний Кодекс України від 06 червня 1995 року №213-95-ВР. *Відом. Верхов. Ради України*. 1995. №24. Ст. 189.
3. Лісовий Кодекс України від 21 січня 1994 року №3852-ХІІ. *Відом. Верхов. Ради України*. 1994. №17. Ст. 100.
4. Кодекс України про надра від 27 липня 1994 року №132/94-ВР. *Відом. Верхов. Ради України*. 1994. №36. Ст. 340.
5. Податковий кодекс України від 2 грудня 2011 року №2755-VI. *Відом. Верхов. Ради України*. 2011. №13-17. Ст. 112.
6. Порядок затвердження порядку планування та фінансування природоохоронних заходів: наказ Міністерства екології та природних ресурсів України від 12 червня 2015 р. №194. URL: <https://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0994-15#Text>.
7. Про затвердження Переліку видів діяльності, що належать до природоохоронних заходів: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 вересня 1996 року №1147. URL: <https://www.zakon.rada.gov.ua/laws/show/1147-96-%D0%BF#Text>.
8. Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо цільового спрямування екологічного податку: Закон України від 24.12.2015 року №918-VIII. *Відом. Верхов. Ради України*. 2016. №6. Ст. 57.
9. Про охорону навколишнього природного середовища: Закон України від 25 червня 1991 р. №1264-ХІІ. *Відом. Верхов. Ради України*. 1991. №41. Ст. 546.
10. Про радіочастотний ресурс України: Закон України від 01 червня 2000 р. №1770-III. *Відом. Верхов. Ради України*. 2000. №36. Ст. 298.

УДК 349.2: 331.32

Блашук Тетяна Володимирівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін
Інституту права ім. І. Малиновського
Національного університету «Острозька академія»

Продовження щорічної відпустки у разі тимчасової непрацездатності працівника

Постановка проблеми. Забезпечення реальної реалізації прав і свобод людини і громадянина - невід'ємна складова демократичної та правової держави. Трудове законодавство - дзеркальне відображення ставлення держави до людини. З огляду на це, вдосконалення правових норм для забезпечення реалізації громадянами своїх трудових прав - пріоритетне завдання України.

Право на відпочинок - одне з невід'ємних трудових прав. Попри те, що Кодекс законів про працю в Україні був прийнятий ще 23.07.1996 року [1], все ще актуальним залишається питання продовження щорічної відпустки у разі тимчасової непрацездатності працівника. У зв'язку з поширенням коронавірусної інфекції найчастіше трапляються випадки, коли працівник, повертаючись із відпустки, приносить лікарняний. Однак, роботодавці не завжди погоджуються із продовженням щорічної відпустки. Внаслідок цього збільшилася кількість безпідставних звільнень.

Проте, пунктом 1 частини 2 статті 11 Закону України «Про відпустки» [2] передбачено, що щорічна відпустка повинна бути перенесена на інший період або продовжена в разі тимчасової непрацездатності працівника, засвідченої у встановленому порядку.

Важливо проаналізувати ті новели трудового законодавства, які регулюють дане питання, дати їм юридичну оцінку та забезпечити реальне функціонування юридичних гарантій права на працю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання правового регулювання часу відпочинку в Україні було предметом дослідження Ю.П. Орловського, О.І. Ставцевої, В.І. Прокопенко, В.В. Гострої, та інших, проте, питання продовження щорічної відпустки у разі тимчасової непрацездатності працівника, зважаючи на тривале існування чинного законодавства, залишається малодослідженим.

Метою доповіді є визначення умов продовження щорічної відпустки у разі тимчасової непрацездатності працівника.

Виклад основного матеріалу. Згідно із статтею 1 Закону України «Про відпустки» державні гарантії та відносини, пов'язані з відпусткою, регулюються Конституцією України, цим Законом, Кодексом законів про працю України, іншими законами та нормативно-правовими актами України. Конституція України [3] у статті 45 гарантує кожному, хто працює, право на відпочинок. Право на відпочинок забезпечується, як вказано у статті 2 Кодексу законів про працю України, відповідно до законів про обмеження робочого дня та робочого тижня і про щорічні оплачувані відпустки.

Один із видів часу відпочинку є щорічна відпустка. Відповідно до статті 5 Закону України «Про відпустки», тривалість відпусток визначається цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами України і незалежно від режимів та графіків роботи розраховується в календарних днях.

Відповідно до частини другої статті 80 Кодексу законів про працю України щорічна відпустка повинна бути перенесена на інший період або продовжена у разі тимчасової непрацездатності працівника,

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОТВОРЕННЯ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

XI Всеукраїнської науково-практичної конференції

20 квітня 2021 р.

*Матеріали доповідей і повідомлень опубліковано
в авторській редакції*

Підписано до друку 05.07.2021 р.

Формат 60×84/16. Папір офсетний. Друк: принтер.

Умовн. друк арк. 18,83.

Тираж – 100 прим.

Видавництво “ТАЛИЧ-ПРЕС”

Видавець ФОП Король І.В.

м. Львів, вул. Гнатюка, 17

Ел. пошта: lvivprint@ukr.net. Тел. 096-59-88-924

Свідоцтво ДК №5353 від 24.05.2017 р.

Друк ФОП Король І.В.

м. Львів, вул. Гнатюка, 17

Ел. пошта: lvivprint@ukr.net. Тел. 096 59-88-924

Код ДРФО 2814706601

Витяг з реєстру платників єдиного податку

№ 1713073400422 від 28.02.2017